

๒๒

ยิ่ง ใ ห้ ยิ่ง ไ ต่ เ พิ่ ม

คนมีศรัทธา ถึงพร้อมด้วยศีล เพียบพร้อมด้วยยศและ
โภคสมบัติ จะเดินทางไปยังสถานที่ใดๆ ย่อมได้รับการเคารพ
บูชาจากมนุษย์และเทวาในที่นั้นๆ

ยิ่งให้ ยิ่งได้ เพิ่ม

๒๓๔

เรามีเวลาสร้างบารมีอยู่ในโลกนี้อย่างจำกัด เดี่ยววัน เดี่ยวคืน กาลเวลาได้นำเอาความแก่ ความเจ็บ และความตาย มาสู่ตัวเราทุกขณะ ไม่เคยหยุดพักแม้เพียงอนูวินาทีเดียว จึงไม่ควรประมาทในการดำเนินชีวิต บัณฑิตทั้งหลายพึงรีบสั่งสมบุญ เพื่อจะเป็นเหตุให้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง ซึ่งความสุขที่เกิดจากใจหยุดนิ่งนี้ ต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพราะใครทำคนนั้นก็ได้อีก หากเราตั้งใจลงมือปฏิบัติในวันนี้ ก็จะได้ในวันนี้ หรือแม้วันนี้ยังไม่เข้าถึงธรรม ก็จะเป็นอุปนิสัยติดตัวเราไป ทำให้เราเข้าถึงธรรมในวันข้างหน้า การปฏิบัติธรรมจึงเป็นกรณียกิจสำหรับทุกคน

พระลัมมะลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“สพฺโธ สิลေန สมปนฺโน	ยโส โภคสมบฺปิโต
ยํ ยํ ปเทสํ ภชติ	ตตฺถ ตตฺถเวท ปุชฺชิตो

คนมีศรัทธา ถึงพร้อมด้วยศีล เพียบพร้อมด้วยยศและ โภคสมบัติ จะเดินทางไปยังสถานที่ใดๆ ย่อมได้รับการ เคารพบูชาจากมนุษย์และเทวาในที่นั้นๆ”

ลิริ คือ ที่มานอนแห่งภคทรัพย์สมบัติ ใครมีลิริอยู่ในตัว ย่อมจะเป็นที่มานอนแห่งภคทรัพย์สมบัติทุกอย่าง เป็นผู้ที่มีเสน่ห์ดึงดูดตาดึงดูดใจของผู้ได้พบเห็น ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ

ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม

๒๓๕

เกิดจากการประกอบเหตุไว้ดี คือ เป็นผู้ที่สั่งสมบุญกุศลไว้มาก เป็นผู้ที่รักในการฝึกฝนอบรมตนเองอยู่เป็นนิตย์ ด้วยการหมั่น วิชาศีล ชำระกาย วาจา ใจให้บริสุทธิ์

ผู้ที่สั่งสมความดีจะเป็นผู้ที่น่าคบหาสมาคมของมนุษย์ และเทวดา จะเดินทางไกลไกลก็สะดวกปลอดภัย ภัยอันตรายต่างๆ ไม่อาจมากล้ำกายผู้มีบุญอีกทั้งจะได้รับการต้อนรับในทุกสถานที่ ไม่ว่าที่ที่จะเดินทางไปนั้นเป็นถิ่นทุรกันดาร หรือห่างไกลความ เจริญเพียงไรก็ตาม บุญจะจัดสรรให้ไม่ต้องลำบากยากเข็ญ เรื่องบุญจึงเป็นเรื่องใหญ่ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิต ลีริสมบัติ ทั้งหลายจะหลั่งไหลมาสู่ตัวเรา ก็ด้วยอานุภาพแห่งบุญ

*เหมือนเรื่องในสมัยพุทธกาล มีอุบาสกผู้มีบุญท่านหนึ่ง ชื่อว่า **จิตตคฤหบดี** ไม่ว่าจะเดินทางไปที่ไหน ท่านจะได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี มีพวกพ้องบริวารมากมาย ที่เป็นเช่นนั้น ก็เพราะภพชาติในอดีต ท่านเกิดเป็นพรานป่าในยุคสมัยของ พระกัลสพพุทธเจ้า วันหนึ่งฝนตกหนัก แต่นายพรานป่าก็ยังถือ หอกและธนูเข้าป่าเพื่อออกล่าเนื้อตามปกติ ขณะที่สายตากำลัง สอดส่องหาเหยื่ออยู่นั้น ได้เห็นภิกษุรูปหนึ่งนั่งขัดสมาธิคู้บัลลังก์ อยู่บนเงื้อมหินผา เขาผ้าจีวรคลุมศีรษะไว้โดยไม่ไหวติง พราน

ยิ่งให้ ยิ่งได้ เพิ่ม

๒๓๖

เกิดศรัทธาเลื่อมใสว่า แม้ฝนจะตก พระคุณเจ้าก็ยังนั่งบำเพ็ญ
สมณธรรมไม่ยอมเลิก ท่านปรารถนาจะทำบุญกับพระเถระ จึง
รีบกลับบ้าน ให้คนในบ้านปิ้งเนื้อที่ได้มาเมื่อวาน

เมื่อมารับอาหารพร้อมแล้ว บังเอิญมีภิกษุ ๒ รูป
บิณฑบาตมาถึงหน้าบ้าน นายพรานได้น้อมนำภัตตาหารที่
ตระเตรียมไว้ถวายพระทั้งสองรูปด้วยความยินดี นิมนต์ให้เข้า
มานั่งฉันในบ้าน จากนั้นก็เข้าครัวจัดเตรียมอาหาร เพื่อจะนำไป
ถวายพระที่กำลังนั่งทำภาวนาอยู่กลางแจ้ง

ระหว่างทาง นายพรานเลือกเก็บดอกไม้ธูปเทียน
ครั้นไปถึงแล้วได้อารธนานิมนต์ให้พระเถระรับอาหาร จากนั้น
ก็รับบาตรของพระเถระมาบรรจุอาหารจนเต็ม พลังน้อม
เข้าไปถวายท่าน อีกทั้งได้ทำการบูชาท่านด้วยดอกไม้ที่เก็บมา
ในระหว่างทาง

หลังจากพระเถระฉันภัตตาหารแล้ว ได้ให้พรนายพราน
ขณะรับพรพระ นายพรานได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า “ในสถานที่ที่
ข้าพเจ้าไปเกิด ขอเครื่องบรรณาการ ๑,๐๐๐ ชนิด จงมีแก่ข้าพเจ้า
ขอฝนดอกไม้ ๕ สี จงตกลงมาเพื่อข้าพเจ้า เหมือนที่ข้าพเจ้าได้
บูชาพระเถระด้วยดอกไม้พร้อมกับบิณฑบาตมีรสอร่อยนี้ด้วยเถิด”

พระเถระเห็นว่า นายพรานท่านนี้มีอศยา ค้ำจามและมีบุญ

ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม

๒๓๓

จึงแนะวิธีทำสมาธิภาวนาด้วยการบอกอาการ ๓๒ เป็นอารมณ์ นายพรานได้นำคำสอนของพระเถระกลับไปปฏิบัติที่บ้าน พร้อมทั้งตั้งใจสั่งสมบุญกุศลตลอดชีวิต เมื่อละจากโลก ท่านได้ไปบังเกิดในเทวโลก ในสถานที่ที่ท่านอุบัติขึ้นนั้น ฝนดอกไม้ทิพย์ได้ตกลงบนพื้นสูงถึงหัวเข่า ทั้งตนเองก็เป็นผู้มีมัยศยิ่งใหญ่กว่า เทวดาองค์อื่นๆ

ท่านเวียนว่ายอยู่ในเทวโลกและมนุษย์โลกหนึ่งพุทธันดร ต่อมาในยุคลสมัยนี้ ท่านได้บังเกิดในสกุลมหาเศรษฐี ขณะที่ท่านเกิด มีเรื่องอัศจรรย์บังเกิดขึ้น คือมีฝนดอกไม้ ๕ สี ตกลงมาทั่วทั้ง เมืองสูงถึงหัวเข่า บิดามารดาเห็นว่า ทั่วเมืองวิจิตรไปด้วยดอกไม้ ๕ สี เพราะอานุภาพบุญของบุตรชายแท้ๆ จึงขนานนามลูกชายว่า จิตต कुमार พร้อมกับนั้นก็มีเศรษฐีจากตระกูลอื่นนำของที่ระลึก มามอบให้เป็นบรรณาการถึง ๑,๐๐๐ ชนิด หนูน้อยจิตตะได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีจนเติบโตใหญ่

ต่อมา เมื่อบิดามารดาล่วงลับ ท่านได้สืบทอดตำแหน่ง เศรษฐีจากบิดา สมัยนั้น พระเถระชื่อว่า มหานามะ ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนพระเถระปัญจวัคคีย์ ได้จาริกออกเผยแผ่พุทธธรรมไปถึงนครมัจฉิกาสัณทะ จิตตคฤหบดีเลื่อมใสในอิริยาบถของท่าน จึงรับบาตรและนิมนต์มาฉันภัตตาหารที่กุหาสน์อีกทั้งสร้างวัดชื่อ

ยิ่งให้ ยิ่งได้ ยิ่งเพิ่ม

๒๓๘

อัมพาดการาม ถวายแด่พระภิกษุ เพื่อตนเองจะได้ทำบุญถวาย
ภัตตาหารแด่พระเถระและหมู่สงฆ์

พระเถระเห็นอุปนิสัยของจิตตคฤหบดีว่าเป็นผู้มีบุญลง
มาเกิด จึงแสดงธรรมข้ออภัยตนวิกังค์ เมื่อสิ้นสุดการแสดง
พระธรรมเทศนา ท่านจิตตคฤหบดีเศรษฐีได้บรรลุธรรมเป็นพระ-
อนาคามี จากนั้นอุบาสกคิดว่า เราไม่เคยเข้าเฝ้าพระทศพลเลย
จึงปรารถนาที่จะเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ท่านได้ชักชวนบริษัท
๒,๐๐๐ คนออกเดินทาง เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ว่า ในทุกหน
ทุกแห่งทุกโยชน์ เหล่าเทวดาจะพากันตั้งเครื่องบรรณาการไว้
รอคอย ทำให้การเดินทางสะดวกสบายยิ่งนัก

ในขณะที่จิตตคฤหบดีเข้าไปถวายบังคมพระบรมศาสดา
ฝนดอกไม้ ๕ สี ได้ตกลงมาจากอากาศท่วมถึงหัวเขา บรรยากาศ
ในมหาสมาคมนั้นประดุจบนสรวงสวรรค์ มีกลิ่นดอกไม้หอมฟุ้ง
จรุงใจ ผู้ที่มาเข้าเฝ้าต่างเบิกบานใจ พร้อมๆ กับการได้ดื่มด่ำ
ธรรมรสอันยอดเยี่ยมจากพระบรมศาสดา และได้เข้าถึงธรรม
กันเป็นจำนวนมาก แม้จิตตคฤหบดีถวายทานแด่พระทศพลนาน
ถึงครึ่งเดือน ไทยธรรมต่างๆ ที่นำมาจากบ้านก็ยังไม่หมด
เพราะมีชาวเมืองนำบรรณาการมามอบให้ไม่เคยขาด เกวียนไหน
ว่างเปล่า เทวดาก็มาร่วมอนุโมทนา ด้วยการเนรมิตเกวียนเปล่า

ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม

๒๓๕

ให้เต็มไปด้วยรัตนชาติทั้งเจ็ด

มหาชนต่างพากันสรรเสริญท่านว่า จิตตศฤงคารของท่านนี้ ช่างมีบุญจริงหนอ ไม่ว่าจะเดินทางไปที่ไหนก็ได้รับการต้อนรับ เป็นอย่างดี แม้จะทำความดีก็มีผู้มาร่วมบุญไม่ขาดสาย พระบรมศาสดาทรงสดับเรื่องนั้น จึงตรัสว่า คนผู้มีศรัทธา ถึงพร้อมด้วยศีล เพียบพร้อมด้วยยศและโภคสมบัติ ไม่ว่าจะเดินทางไปในสถานที่ใดก็ตาม ย่อมได้รับการต้อนรับจากมนุษย์ และเทวดาในที่นั้นๆ

เห็นไหมว่า ความมหัสจรรย์ต่างๆ ที่บังเกิดขึ้นมานั้น เป็นเพราะอานุภาพของบุญทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นอย่าได้เบื่อกว่าหนาย ในการสั่งสมบุญ อย่าท้อใจ ชะล่าใจว่า เราทำบุญมากแล้ว ต้องให้ศูนย์กลางกายของเราอัดแน่นเต็มเปี่ยมด้วยพลังแห่งบุญบารมี ดวงบุญในตัวใหญ่โตมากเพียงไร ความสุขความสำเร็จก็บังเกิดขึ้นมากเพียงนั้น งานสร้างบารมีร่วมกันเพื่อรื้อลัทธิขันธ์ลัทธิไปสู่อัษฎายุคก็จะได้ใกล้เข้ามา ดังนั้นให้พวกเราทุกคนสั่งสมบุญ ชนิดไม่ให้บาปได้ช่องกันเลยทีเดียว เราจะได้เป็นผู้มีชัยชนะ ตลอดกาล

